

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*

# DE WACHTZAAL

Een licht absurde komedie in vier delen

door

1880

Christophe Vanhoutte

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen  
2012  
Nr.3111

## **OPVOERINGSRECHT**

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.  
Aarlenstraat 75-77  
1040 Brussel  
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

*Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.*

***Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.***

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau  
Valeriaanstraat 13  
1562 RP Krommenie  
www.stichtingbredero.nl

### **BELANGRIJKE OPMERKING !**

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE WACHTZAAL* op te voeren moet de naam van auteur *CHRISTOPHE VANHOUTTE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/015  
ISBN 978-90-385-11849

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Christophe Vanhoutte  
[www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be)

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

## ***PERSONAGES***

(5 dames – 4 heren)

**HENDRIK** : de tandarts (ietwat naïef, met een spastische beweging waarbij hij zijn linkerhand op zijn dij slaat terwijl hij zijn hoofd heel kort een snok naar rechts slaat),

**DIRK** : opdringerig, bezeten van eigen nutteloze kennis die hij wil overbrengen

**MARC** : sullig

**THIERRY** : gebroken AN, soort Nederlands met zwaar Frans accent

**GWENDOLINE** : snob, bitch, heel erg uit de hoogte

**SARAH** : ietwat gek, lijkt constant gedrogeerd, spreekt dan ook heel relaxed, traag, met altijd een smile

**BRUNHILDE** : vriendelijk maar belerend, afgemeten, beredeneerd

**DAISY** : zeemzoet met agressie

**HERCULINA POIR** : to the point, heel kort, met staccato

## ***DECOR***

Links-voor en Rechts-voor een deur. Links-midden één stoel, (stoel 1). Vier stoelen midden-midden, face publiek (stoelen 2, 3, 4, 5). Rechts-midden/Rechts-voor twee stoelen (stoelen 6, 7). In het midden ligt een stapel tijdschriften. Op de "muur" kant publiek hangt zogezegd een schilderij (niet zichtbaar dus), op de lijn tussen stoelen 2 en 3. De positie van de stoelen wordt in deel 3 gewijzigd.

## ***KLEDIJ EN REKWISIETEN***

kledijwissels tussen de verschillende delen (behalve Hendrik en Dirk)

Rekwisieten : Hendrik: witte doktersjas, boormachine, cirkelzaag / Gwendoline: handtas, poederdoos / Dirk: hemd met hemdzak, uurwerk / Daisy: handtas / Sarah: handtas, fles siroop, 4 foto's / Marc: wit verband / Herculina: foto.

## ***INDELING***

De scènes lopen gewoon in elkaar over. De verschillende delen zijn wel gescheiden, ertussen veranderen de acteurs van kledij (behalve Hendrik en Dirk).

## **DEEL 1**

### **Scène 1: Marc – Dirk – Thierry – (Hendrik)**

*(Muziek - licht op)*

*(Dirk zit stoel 4, leest een tijdschrift, kijkt nu en dan ongeduldig op uurwerk, hij kijkt wat rond, zijn oog valt op een (niet zichtbaar) schilderij dat tegen de "muur" kant publiek hangt. Hij staat recht, stapt face publiek, en bekijkt daar het schilderij ; dan gaat hij terug zitten.)*

*(Marc komt op van rechts, muziek dooft uit. Marc gaat zitten stoel 7, kijkt op zijn uurwerk.)*

MARC : *(knikt naar Dirk)* Goedemorgen.

DIRK : Goedenavond.

*(Stilte)*

MARC : Wacht u al lang?

DIRK : Een paar dagen. Hoogstens een week. Zeker niet meer.

MARC : Ah. Dat valt mee. Nog even geduld dus.

*(Stilte. Plots is van achter scène een zeer luide boor te horen.)*

*(schrikt op)* Amaai! Wat een lawaai.

DIRK : Daar wen je aan. Na een tijdje hoor je het zelfs niet meer.

MARC : Ah, zoiets als dichtbij een spoorweg wonen.

DIRK : Ik zou het echt niet weten, meneer. Ik woon al heel mijn leven ver af van een spoorweg. Maar ik heb wel een verre neef, die dichtbij een spoorweg woont, en ik heb er hem nog nooit over horen klagen. Al moet ik zeggen dat we elkaar

niet zo veel spreken. Eigenlijk kan ik de rotzak niet uitstaan.

MARC : *(een beetje gegeneerd)* Ah. *(kijkt wat rond, tikt met zijn vingers om zijn been, verveelt zich duidelijk, ook hij kijkt wat rond, en ook hij ziet het "schilderij" dat tegen de "muur" kant publiek hangt. Hij staat recht, stapt face publiek, en bekijkt daar het schilderij)* Hm. Opmerkelijk!

DIRK : Ja, het is werkelijk iets bijzonders, hé.

*(Marc gaat terug zitten stoel 7, kijkt verveeld rond.)*

*(merkt gedrag van Marc)* Excuseer. Wilt u ook een stuk? *(toont zijn tijdschrift)*

MARC : Dat is vriendelijk, ja, dank u.

DIRK : *(scheurt een bladzijde uit het tijdschrift, staat recht)* Alstublieft. 't Gaat over de duizendpoot. Zeer interessant.

*(Marc staat ook recht, komt Dirk tegemoet, die laatste geeft hem het artikel en gaat dan terug zitten stoel 4)*

MARC : Dank u! *(gaat zitten stoel 7, leest luidop voor)* Hoofdstuk 1: de voortplanting van de duizendpoot. *(begint zeer geïnteresseerd te lezen)*

*(Stilte. Van achter scène is opnieuw een luide boor te horen)*

*(verdiept in het artikel)* Hm. Hm. Hm. *(kijkt op)* Wel, dat is inderdaad interessant zeg!

DIRK : Dat zei ik toch.

MARC : Ik wist helemaal niet dat er beesten bestonden die hun voortplanting uitwendig arrangeerden.

DIRK : Het komt voor. In de beste families, meneer. *(staat recht, geeft les)* Soms ontmoeten de papa duizendpoot en de mama duizendpoot elkaar zelfs helemaal niet. Meneer de duizendpekkel laat gewoon ergens een kwakje achter, en madam komt dat achteraf netjes ophalen.

MARC : Amaai! Je zal maar papa duizendpekkel zijn. Wat heb je daar nu aan?

DIRK : Ja. Maar dat is noodzakelijk. U moet er namelijk rekening mee houden dat die beesten schrikkelijk zijn, zelfs voor elkaar. Zo lelijk zelfs dat de goesting voor een paringsdans wel zeer klein is. Met andere woorden: zonder die uitwendige voortplanting zouden die beesten al lang uitgestorven zijn. *(gaat zitten)*

MARC : Ah.

DIRK : Ja. Noem het gerust een handigheidje van de natuur.

THIERRY : *(komt op van links, houdt zijn hand aan de kin, heeft blijkbaar heel wat pijn, mompelt en stapt verder naar rechts)* Amoewoemowoe!

DIRK : *(dreigend tot Thierry)* Van 't zelfde meneer. Maar Anderlecht was beter die dag!

THIERRY : *(stopt ter hoogte van stoel 2, bekijkt hem, nog steeds mompelend van de pijn, verwonderd aan)* Hmwoemowoe ?

DIRK : *(staat recht)* HET WAS DE SCHULD VAN DIE VERDOMDE ARBITER!  
Allemaal uitgekocht spel, dat was het!

THIERRY : *(mompelend)* MM HM MMMM WOE MHOEMOE!

DIRK : Wablief!? Nu nog mooier! Zo kan je natuurlijk alles uitleggen. Dat is gemakkelijk, hé!

THIERRY : MH MMM WOE MOE!

DIRK : Komaan zeg. Wat een onzin. Allez, van mijn erf!

*(Marc knikt instemmend, Dirk gaat hoofdschuddend terug zitten)*

THIERRY : *(haalt de schouders op, mompelend)* Whoe. *(gaat hoofdschuddend, af rechts)*

MARC : Helemaal akkoord! *(staat recht, stapt tot bij Dirk, geeft hem de hand, plechtig)*  
Meneer, proficiat. *(gaat terug zitten stoel 7)*

DIRK : Dank u. Merci.

HENDRIK : *(roept van achter scène)* De volgende!

DIRK : *(staat recht)* Eindelijk!

MARC : *(staat ook recht)* Excuseer. Ik was hier eerst, meneer!

DIRK : *(kijkt op zijn uurwerk)* Oh, sorry. U hebt gelijk. Excuus. *(gaat terug zitten)*

MARC : Juist is juist. *(stapt richting links, geeft in het voorbijgaan het stukje tijdschrift)*

*terug aan Dirk) Alstublieft, hier heeft u uw artikel terug. Het was werkelijk heel interessant, bedankt.*

DIRK : Geen probleem. *(plooit de bladzijde en steekt het in zijn hemdzak)*

MARC : Dank u! *(gaat af links)*

## **Scène 2: Gwendoline – Sarah – Dirk**

*(Dirk leest verder in tijdschrift. Gwendoline komt op, ze gaat zitten stoel 1. Ze opent haar handtas, neemt er een poederdoos uit en poedert haar neus, ziet dan het "schilderij" aan de "muur" kant publiek. Ze staat recht en gaat er naar toe, bekijkt het minachtend.)*

DIRK : Fascinerend werk, is het niet?

GWENDOLINE : Bah! *(ze gaat terug zitten stoel 1 en poedert haar neus verder)*

DIRK : Wilt u soms een stukje van dit tijdschrift?

GWENDOLINE : Nee, dank u.

DIRK : *(haalt bladzijde uit zijn hemdzak)* Ik heb hier nochtans een zeer interessant artikel over de natuur en meer specifiek over de...

GWENDOLINE : *(onderbreekt hem)* Nee. Dank u. Ik haat de natuur.

DIRK : *(staat recht, komt dichterbij, met bladzijde in zijn handen)* Nee, maar echt, dit is werkelijk heel interessant. Een artikel over de duizendpoot. Kijk, ziet u, de naam alleen al is zeer uitzonderlijk. En misleidend. Want u moet weten dat met name de gewone duizendpoot natuurlijk niet echt duizend poten heeft. Ah nee! In werkelijkheid heeft hij er maar een paar of dertig. Akkoord, da's nog veel. En, toegegeven, sommigen hebben zelfs honderd paar poten, maar dan spreken we al over een tuinduizendpoot. Ja, u, hoort het goed, een TUINduizendpoot, al spreekt iedereen uiteraard van een TIENduizendpoot. Maar dat is wetenschappelijk gezien natuurlijk totaál absurd.

GWENDOLINE : Meneer, het interesseert me niet.

DIRK : Wacht, wacht. Nu wordt het echt interessant. De voortplant...

GWENDOLINE : *(onderbreekt, luid)* NEE! HET INTERESSEERT MIJ NIET!

DIRK : Oh la la. *(gaat terug zitten, steekt opgeplooid bladzijde terug in zijn hemdzak)*

Excuseert u mij dat ik leef, hé.

GWENDOLINE : Waarom zou ik dat doen? En neemt u mij niet kwalijk dat ik u nu verder compleet negeer. *(poedert haar neus verder)*

DIRK : Oh la la! Excuse-moi mademoiselle!

*(Sarah komt op van rechts, ze kijkt even rond, en gaat dan zitten stoel 7, ze plaatst haar handtas naast de stoel)*

Goedemorgen.

SARAH : Goedenavond. Hoe maakt u het?

DIRK : Bah. Zo en zo. Behalve een verschrikkelijke tandpijn heb ik de laatste tijd wat last van mijn lever, en mijn maag wil ook al niet mee. En dan spreek ik nog niet over mijn rug. Waarschijnlijk een lumbago. En sinds kort heb ik precies wat problemen met...

*(We horen opnieuw de luide boor achter scène, Gwendoline laat haar poederdoos bijna vallen, Sarah valt bijna van haar stoel)*

*(springt recht, roept zeer luid naar links)* KAN DAT DAAR WAT STILLER, JA? *(gaat terug zitten)* Waar was ik? Ah, de laatste tijd heb ik precies wat problemen met mijn oren. 't Is misschien gewoon de ouderdom, ik weet het...

GWENDOLINE : *(onderbreekt hem)* Meneer, alstublieft! Ik probeer mij te concentreren. *(poedert haar neus verder)*

SARAH : Gwendoline? Ben jij dat?

GWENDOLINE : Euh? Wie... 't Is niet waar! *(mompelt)* Shit, 't is wel waar. *(terug gewoon, maakt enthousiast)* Sarah! Hoe gaat het met jou ?

*(Tijdens de volgende replieken leest Dirk verder in zijn tijdschrift.)*

SARAH : Fantastisch!

GWENDOLINE : Ja. Natuurlijk. Dat is lang geleden zeg. De laatste keer dat ik je zag was je net van straat geraakt, is het niet?

SARAH : Euh, ja. Zoiets. En hoe gaat het met jou?

GWENDOLINE : Oh. Verschrikkelijk! Mijn leven is één puinhoop.

SARAH : Ai! Hoe komt dat?

GWENDOLINE : Hoe komt dat!? Hoe komt dat!? (*springt recht, gaat naar links-voor, ze doet heel dramatisch*) Hoe komt dat vraagt ze! Wel ik zal het je zeggen. Ken je die televisieserie "Mooi en Lelijk Tegelijk" ?

SARAH : Euh, nee. Nooit gezien.

GWENDOLINE : Oh, maar dat moet je daar dan dringend-dringend eens naar kijken, hoor! Een topserie!

SARAH : Echt? 'k Zal er eens op letten.

GWENDOLINE : Zeker doen. Je zal alleen nog enkele maanden moeten wachten. Want gisteren was het de laatste aflevering van het 20<sup>ste</sup> seizoen. Da's een jubileum! Dat is zoiets als een tienduizendste aflevering.

SARAH : Tienduizend?

DIRK : (*kijkt op*) Neenee! Het is TUINduizend!

SARAH : Pardon?

GWENDOLINE : Meneer, alstublieft!

DIRK : Excuseer. Vertelt u verder, alstublieft. (*hij volgt nu het gesprek aandachtig*)

GWENDOLINE : Tienduizend bij manier van spreken natuurlijk. Maar het was wel de laatste aflevering van het 20<sup>ste</sup> seizoen.

SARAH : Enfin. En, was het de moeite?

GWENDOLINE : Dat is het probleem. Ik weet het niet! Ik was niet thuis. Ik was uit gisteravond. Ik was uit met mijn man.

SARAH : Ah, je man, euh, Johnny, als ik mij goed herinner?

GWENDOLINE : Juist. Johnny. Ja, sorry dat je niet op onze trouw was uitgenodigd. Ik vond je toen ook zo'n tru... Ik bedoel, ik was jou vergeten. Ja, sorry, je was nu ook niet direct iemand waar mensen veel aandacht aan besteedden. En pas op, dat bedoel ik dus zeer positief, hé. Ik wou dat ik zo'n onopgemerkt en doelloos leven kon leiden.

SARAH : Bedankt.

GWENDOLINE : Maar genoeg over jou. Terug naar mij. Johnny en ik zijn naar de bioscoop geweest. Een actiefilm. Johnny houdt daar van. Ik niet. Ik hou meer

van romantische films.

SARAH : Bleitfilms.

GWENDOLINE : Juist. Maar het werd dus een actiefilm. Bah. Niks anders dan TAK-KE-TAK-KE-TAK en BOEM-PATS-PATAF. Het meest interessante aan de avond was nog dat ventje dat popcorn verkocht. Hm, zo'n schoon jong ongerept ding, met zo'n spannend kontje (*droomt weg*).

SARAH : Hm. En Johnny dan?

GWENDOLINE : (*terug bij het gesprek*) Wie? Oh, ja natuurlijk. Hoe dan ook, ik was dus niet thuis gisteravond, en daardoor heb ik het dus niet gezien.

DIRK : Zeg, kon je het niet opnemen?

GWENDOLINE : Natuurlijk wel, bemoelial. Denk je nu echt dat ik daar niet zou aan denken?

SARAH : Maar, enfin, wat is het probleem dan?

GWENDOLINE : Verkeerd geprogrammeerd natuurlijk.

DIRK : Ha! Vrouwen!

SARAH : Héla! (*tot Gwendoline*) Verkeerd uur geprogrammeerd?

GWENDOLINE : Neen, verkeerd kanaal.

SARAH : Wat heb je dan opgenomen?

GWENDOLINE : Een natuurprogramma. Stel je voor. Zo heel serieus en alles.

SARAH : Dat is pech.

GWENDOLINE : Juist. Ik heb nu eens nooit geluk, hé. Ah! Je zou eens moeten weten welke grote fan ik ben. Maar ik geef niet op! Ik zal iemand zoeken die het wel heeft opgenomen.

DIRK : Gelijk heeft u. Geef nooit op.

GWENDOLINE : Meneer, alstublieft! Laat ons met rust.

DIRK : Oh la la!

GWENDOLINE : Euh, tenzij u "Mooi en Lelijk Tegelijk" heeft staan?

DIRK : Toch wel. In mijn badkamer. Voor de spiegel.

GWENDOLINE : Rotvent! (*kruist boos de armen, kijkt voor zich uit, face publiek*)

**Scène 3: Gwendoline – Daisy – Sarah – Dirk – (Marc) – (Hendrik)**

*(Daisy is intussen op gekomen van rechts, ze stapt door en wil gaan zitten stoel 1)*

GWENDOLINE : *(zonder omkijken)* Excuseer, MADAM. IK zit daar.

DAISY : Oh, neemt u mij niet kwalijk. Ik had u niet zien zitten.

GWENDOLINE : Kijk dan beter. *(gaat naar stoel 1 en gaat zitten)* Zie je!?! *(luid, agressief)* ZIE JE WEL?

DAISY : Oeps. Wat hebben ze hier binnengehaald? *(gaat zitten stoel 2)*

DIRK : *(tot Daisy)* Goedemorgen.

DAISY : Goedenavond.

SARAH : *(tot Gwendoline)* Zeg, hoe doe je dat, dat zoeken?

GWENDOLINE : Via internet. Facebook. En rondvragen natuurlijk. Johnny stelde voor om een affiche te maken. Om uit te hangen in winkels en cafés en fitnessclubs en zo. Maar ik denk dat hij dat zei om met mij te lachen.

*(In de volgende replieken haalt Dirk het artikel uit zijn hemdzak, en geeft het met een vriendelijk knikje aan Daisy, die het begint te lezen)*

SARAH : Het spijt me dat ik je niet kan helpen.

GWENDOLINE : Ja, daar ben ik vet mee. Verdomme! De laatste aflevering van het seizoen! Dat het net die aflevering moet zijn, met de grote ontknoping.

SARAH : De grote ontknoping?

GWENDOLINE : Ja, de grote ontknoping. Volgens de boekskes zouden we zien hoe Marianne de huishoudster er in slaagt Betty Haeldermans te ontmaskeren als diegene die vijfduizend afleveringen geleden Leopold de dokter had laten verdwijnen.

*(Daisy kijkt vreemd om, snuift, schudt het hoofd, heeft een binnenpretje)*

Kijk, "Mooi en Lelijk Tegelijk" vertelt de geschiedenis van de familie

Haeldermans. Zij wonen allemaal samen in een prachtig kasteel, en werken in de bierbrouwerij van de familie. Jarenlang was Leopold de dokter ook vriend aan huis. Maar sommigen vonden dat hij te veel wist, omdat hij alle familiegeheimen kende. En op een dag is hij verdwenen. Marianne de huishoudster heeft altijd vermoed dat Betty Haeldermans, de jongste dochter, Leopold de dokter heeft vermoord en zijn lijk liet verdwijnen. De vraag is alleen: hoe deed ze het? En met welk wapen? En in welke kamer?

SARAH : Amaai. Spannend.

GWENDOLINE : Ja. En dat heb ik dus moeten missen. Maar ik wanhoop niet. Er zullen wel meer fans zijn die het programma gemist hebben. Dus wie weet wordt het nog eens uitgezonden.

SARAH : Op algemene vraag.

GWENDOLINE : Juist. Op algemene vraag. *(wordt paniekerig)* Oh, maar stel je voor dat het toch eenmalig was! *(terug naar links-voor)* Dat dat zo voorgeschreven is door de uitzendrechten en zo. Oh, wat vervloek ik die stomme bioscoopavond. Als het dan nog een mooie romantische film was geweest, maar nee... Zo'n Rambo-achtig geval. Oh! Dit is een ramp! EEN RAMP!

SARAH : Sukkelaar. Kon ik je maar helpen.

GWENDOLINE : NIEMAND KAN MIJ HELPEN. Oh, het is verschrikkelijk. *(gaat terug zitten stoel 1)* OH! OH! OH!

MARC : *(komt op van links, houdt zijn hand aan de kin, heeft blijkbaar heel wat pijn, mompelt gelijktijdig met het gejammer van Gwendoline, en gaat verder af rechts)* Amoewoemoewoe!

GWENDOLINE : *(stilte, kijkt terneergeslagen naar beneden, strijkt dan door haar haren, dan vrolijk)* En hoe gaat het in jouw leven?

SARAH : *(droog)* Gerrit en ik gaan scheiden.

GWENDOLINE : *(heeft het nauwelijks gehoord)* Jaja. En het ergste is: ik moet volgende week naar een feestje, en daar zullen al mijn vriendinnen mij uitlachen omdat ik die aflevering heb gemist. Want die teven zullen het natuurlijk allemaal wel gezien hebben!

HENDRIK : *(roept van achter scène)* De volgende!

DIRK : *(staat recht)* 't Is aan mij.

GWENDOLINE : *(staat ook recht)* Excuseer meneer, ik was hier eerst.

DIRK : Echt waar? Ik zou nochtans gezworen hebben dat ik hier al een paar dagen ben.

*(richt zich tot Daisy)* Mevrouw, denkt u ook niet dat het mijn beurt was?

DAISY : Oh, excuseert u mij meneer, ik ben niet van hier. Ik zou het echt niet weten.

DIRK : Goed, goed. *(tot Gwendoline)* U heeft gelijk, mevrouw. Excuseer. *(gaat zitten)*

GWENDOLINE : *(staat recht, ze richt zich nog even tot Daisy)* Zeg, madam, kent u toevallig de serie "Mooi en Lelijk Tegelijk"?

DAISY : *(staat recht)* Mevrouw, ik ben deftig opgevoed. Sorry hoor. *(gaat terug zitten)*

GWENDOLINE : *(minachtend)* Trut! *(gaat af links)*

#### **Scène 4: Dirk – Daisy – Sarah – (Gwendoline) – (Hendrik)**

DAISY : *(als Gwendoline weg is, tot Dirk, fluisterend)* Wat een schepsel, zeg. Zal ik u iets verklappen, ik volg de serie "Mooi en Lelijk Tegelijk", ook. En ik heb de laatste aflevering van gisteren wel degelijk gezien. En dat van Betty Haeldermans die Leopold de dokter zou vermoord hebben, klopt niet hoor...

DIRK : *(lachend, enthousiast)* Dat weet ik! Dat weet ik! Ik volg het ook. Betty Haeldermans heeft Leopold de dokter niet vermoord en dan achteraf het lijk doen verdwijnen... Het was haar zuster....

DAISY + DIRK : *(vervolledigen samen)* ....JACQUELINE HAELDERMANS!

DAISY : Wel een spannende aflevering gisteren.

DIRK : Zeg dat wel. Wat een ontknoping! Ik kan niet wachten tot het volgende seizoen.

DAISY : Wel ik ook niet! Maar we zullen toch moeten.

*(Korte stilte. Daisy leest even verder in haar artikel, Dirk bladert in zijn tijdschrift, Sarah haalt uit haar handtas een flesje siroop, drinkt er van, en steekt het terug weg.)*

Zeg, dat is hier ook zeer interessant! Vooral dat over die familiale link met de miljoenpoot. Daar had ik nooit bij stilgestaan.

DIRK : Oh la la! Familie, akkoord, maar ver zulle! We spreken hier al over achterneven. *(staat recht en gaat zitten stoel 1)* Zeg, wist u dat de miljoenpoot

soms als huisdier wordt gehouden en dat hij soms 10 jaar oud kan worden?

DAISY : Dat wist ik helemaal niet! Amaai! *(tot Sarah)* Hoort u dat, mevrouw? Sommige miljoenpoten worden als huisdier gehouden en kunnen wel 10 jaar oud worden!

SARAH : 10 jaar?

DIRK : Beseft u wel hoe lang dat is voor een..., ja laat het ons maar zeggen zoals het is, een... insect! 10 jaar!

SARAH : 10 jaar. Gerrit en ik zijn 10 jaar getrouwd.

DAISY : Kijk eens daar! Proficiat mevrouw. Is er een feestje gepland?

DIRK : Een feestje? Heb je haar daarstraks niet gehoord? Ze gaan scheiden.

DAISY : Oh, nee, dat heb ik niet gehoord. 'k Was bezig met dat artikel hier. *(tot Sarah)* Excuseer, ik wilde u niet kwetsen.

SARAH : *(vrolijk)* Oh, geen probleem hoor! Het is ik die wil scheiden. We zijn 10 jaar getrouwd, maar het lijken er dubbel zo veel. Enfin, had ik dat op voorhand geweten.

DAISY : Dat is het, mevrouw. We zouden het allemaal op voorhand moeten weten.

DIRK : Ja, in het begin, dan lijkt het allemaal zo fantastisch, hé.

DAISY : Allez, kijk nu naar "Mooi en Lelijk Tegelijk". Hoe mooi was dat niet toen Marianne de huishoudster en Gabriel Haeldermans samen naar de Komodo eilanden gingen.

DIRK : Ah, ja, toen ze elkaar écht leerden kennen. Dat was mooi in beeld gebracht.

SARAH : Weet u hoe Gerrit en ik elkaar leerden kennen?

DIRK : Euh, nee. Excuseert u mij, dat weet ik echt niet.

DAISY : *(overdreven enthousiast)* VERTEL! VERTEL! VERTEL!

SARAH : Het was tijdens een opening van een slagerij. De nieuwe beenhouwer had de hele buurt uitgenodigd voor een proeverij en een drankje. Ik daarheen. Normaal was ik daar, als vegetariër, nooit naartoe gegaan, maar enkele vrienden wilden er absoluut bij zijn omdat er bij die beenhouwer zo'n schoon ventje werkte. Enfin, ik dus mee. *(staat recht, gaat naar rechts-voor, maakt grote gebaren tijdens repliek)* Tussen de gasten stond dat schoon ventje. Hij deelde hapjes uit, stukjes pensen en lepeltjes met heerlijke pasteitjes. En bloedworst. Het was Gerrit. We raakten heel snel in gesprek. Hij had grote

ambities. Hij wou asfaltlegger worden. En als dat niet zou lukken, zou hij toch maar in de slagerij sector blijven. Dat asfalteren is er nooit van gekomen, hij kon niet tegen de warmte, en dus wou hij een eigen beenhouwerij beginnen. Maar hij zocht een vrouw voor de winkel. Enfin, vanaf die dag was ik geen vegetariër meer.

DIRK : Wel, mevrouw, u heeft gelijk. Er gaat niks boven een lekker stuk vlees. Ikzelf eet alle dagen vlees. Soms meerdere keren per dag.

DAISY : *(staat recht, gaat tot bij Dirk)* Proficiat! *(schudt hem de hand)* Wat een prestatie! *(gaat terug zitten stoel 2)*

DIRK : Dank u. Maar zo speciaal is dat eigenlijk niet, hoor. Wist u dat bv. miljoenpoten ook vlees eten? Wel dood vlees natuurlijk, want ze kunnen niet echt bijten, dus een levend beest aanvallen zit er niet echt in. Maar hun kaken zijn wel aangepast om dood vlees vochtig te maken en af te schrapen.

DAISY : Zeg! Smakelijk.

DIRK : Oh la la! Smakelijk, smakelijk,... Helemaal niet! Miljoenpoten hebben helemaal geen smaakpapillen! Ze tasten hun eten...

SARAH : ... laat me raden: met hun poten! Daar hebben ze er wel genoeg van.

DIRK : U bent een kenner! *(staat recht, gaat naar Sarah en schudt haar de hand)* Proficiat! *(gaat terug zitten stoel 1)*

DAISY : Maar vertelt u verder, mevrouw.

SARAH : Ja, waar was ik?

DIRK : U stond in de winkel. Vlees te verkopen.

SARAH : Ja, maar niet lang. Gerrits moeder, die ook bij ons inwoonde, vond dat...

DAISY : *(onderbreekt haar)* Jouw schoonmoeder woonde bij jullie in? Arm schaap!

SARAH : Pas op, schapenvlees verkopen we niet hoor. Enfin, mijn schoonmoeder vond dat de winkel niks voor mij was. Ze vond mij een beetje raar. En ik kon wel over koetjes en kalfjes babbelen tegen de klanten, zei ze, maar ze vond dat zij veel beter over het weer kon klappen. Enfin, ze vond dat ik maar met Gerrit in de beenhouwerij moest helpen. En zij in de winkel, in mijn plaats.

DAISY : En jij in de beenhouwerij. Om vlees te maken?

SARAH : Ja. En zo kwam het dat Gerrit en ik elke dag de hele tijd op elkaars lip zaten. En na het werk nog eens. We zagen elkaar gewoon te veel. En 's avonds kwam

mijn schoonmoeder dan ook nog eens zagen over mijnen préparé die te nat was. Of over de bloedworst die te droog was. (*traag, articulerend*) HET-WAS-ALTIJD-IETS. Dat kon niet blijven duren. We begonnen op elkaars zenuwen te werken, en ik kan jullie verzekeren, voor een beenhouwer is er niks erger dan zenuwen.

DAISY : Dat begrijp ik.

SARAH : Enfin, een paar weken geleden is mijn schoonmoeder dan in de vleestrog gesukkeld. (*uitdrukkelijk en triomfantelijk*) ZE-WAS-COMPLEET-AAN-STUKKEN-GEMALEN.

DIRK : Oh la la! Da's erg!

SARAH : Ja, zeg dat wel. We hebben al het gekapt ("*gehakt*") voor die week moeten weggooien. Enfin. De dag na de begrafenis ben ik terug in de winkel gaan staan. Maar bijna al na een week zei Gerrit mij dat zijn moeder gelijk had. DAT IK NIET DEUGDE VOOR DE WINKEL. Weet je wat, ik denk dat ze niet eens ongelijk hadden. Hele dagen vriendelijk staan doen, en mee tateren... Het is niet mijn ding.

DIRK : Ja, ik kan mij voorstellen dat het niet iedereen gegeven is. Elk zijne stiel, zeg ik altijd.

DAISY : Dat is waar! Daar ben ik het nu eens volledig mee eens.

DIRK : Ja, vertelt u eens, wat doet u voor de kost?

DAISY : Wel, ik ben hoefsmid. Een beroep dat al jaren in mijn familie zit. We oefenen het uit van moeder op dochter. Ik ben al de zevende generatie!

SARAH : (*gaat terug zitten stoel 7*) Hoefsmid? Amaai. Is daar nog werk voor?

DAISY : Ja, vaneigens, gij! Die hoeven dragen constant het gewicht van zo'n 700 kilogram paardenvlees, je kan wel denken dat daar op den duur wat sleet op komt. En dat moet onderhouden worden. Ik zie de meeste van mijn klanten elke twee maand.

SARAH : Wij verkopen geen paardenvlees.

DIRK : Ah, nochtans gaat er niks boven een lekkere paardenbiefstuk. Met fijne frieten en pickles. En een goeie scheut armagnac vooraf en achteraf. En op de achtergrond muziek van Demis Roussos. Of Mireille Mathieu, dat kan ook. Al moet je daar wel mee opletten.